

Mərsiyələr

Kitabı

Giriş

«Mərsiyələr» Kitabı beş mərsiyədən ibarətdir. Miladdan əvvəl 586-cı ildə Yerusəlimin dağıdılıb əhalinin əsir aparılmasından sonra bu mərsiyələrin Yeremya peyğəmbər tərəfindən yazıldığı ehtimal olunur. Bu kitabın 1-4-ə qədər olan hissəsi akrostix şəklində yazılmışdır, yə'ni ayələrin sırası ibrani əlifbasının hərfləri ilə başlayır. Yalnız üçüncü fəsildə üç ayə eyni hərflə başlayır.

Bu kitab mərsiyə ruhunda yazılsa da, burada Allaha inam və gələcəyə ümid əhval-ruhiyyəsi də özünü göstərir. Bütün bu dəhşətli hadisələrə baxmayaraq Yeremya peyğəmbər Allaha sonsuz dərəcədə e'tibar edib belə deyir:

Amma bunları yada salarkən
Məndə ümid yaranır.

Rəbbin məhəbbətinə görə məhv
olmadıq,

Çünki mərhəməti tükənməzdir.

Hər səhər bunlar təzələnilir,

Sənin sədaqətin böyükdür.

Öz-özümə deyirəm: «Rəbb mənim
nəsibimdir»,

Ona görə Rəbbə ümid bəsləyirəm
(3:21-24).

Miladdan əvvəl 586-cı ildə İsraililərin başına gələn milli fəlakətin xatirinə yəhudilər hər il tutduqları oruc günlərində – ibadət zamanı «Mərsiyələr» Kitabından istifadə edirlər.

Kitabın məzmunu:

Yerusəlim dərdi 1:1-22

Yerusəlimin cəzası 2:1-22

Cəza və ümid 3:1-66

Dağılmış Yerusəlim 4:1-22

Mərhəmət duası 5:1-22

Yerusəlim dərdi

1 ¹ Yerusəlim şəhəri necə də boş qalıb,
Bir zaman insanlarla dolu idi,
İndi dul qadına bənzəyir –
Millətlər arasında ulu sayılan,
Ellər arasında mələkə olan,
Bu şəhər nökrəçilik edir.

² Gecələr acı-acı ağlar,

Göz yaşları ilə yanağı islanar,
Mə'suqlarının arasından
Onu ovudan yoxdur.
Bütün dostları ona xəyanət etdi, düşmən
oldu.

³ Yəhuda dərdə, ağır zillətə düşüb,
İndi sürgünə gedir.
O, millətlər arasında yaşayır,
O torpaqlarda rahatlıq tapmır,
Yəhuda bu izzətə düşəndə,
Tə'qibçilər ona çatdılar.

⁴ Siona gedən yollar yas tutur,
Çünki bayramlarına gələn yoxdur,
Buranın bütün darvazaları kimsəsiz qalıb,
Kahinləri ah-zar edir.
Bu şəhərin qızları əzab-əziyyət çəkir,
Buranın aqibəti acıdır,

⁵ İndi düşmənlər bu şəhərin üstündə
hökmrandır,
Bu yağılar gör necə firavan yaşayır.
Çox asi olduqlarına görə
Rəbb onları bu zülmə saldı,
Övladları düşmən önündə əsir aparıldı.

⁶ Sion qızının cah-cəlalı yox oldu,
Onların başçıları otlaqsız maral kimi
oldu,
Onlar tə'qib edənlərin qarşısından
Təqətsiz qaçırırlar.

⁷ Yerusəlim sıxıntı içində avara gəzərkən
Ötən günlərdə olan bütün sərvətini
xatırlayır,
Xalqı düşmənlərinə təslim olanda
köməyinə çatan yoxdur.
Düşmənləri ona baxır,
Yıxılmağına gülür.

⁸ Yerusəlim böyük günah işlətdi,
Ona görə özünü murdar etdi.
Yerusəlimə hörmət edənlərin hər biri
İndi ona xor baxır,
Çünki onu çılpaq görürlər,
O da üzünü yana çevirib inləyir.

⁹ Ətəyində ləkələr qaldı,
Sonunu düşünməz oldu,
Ona görə qorxunc surətdə yıxıldı,
Ona təsəlli verən yoxdur,

Ya Rəbb, gör bu əzabımı,
Çünki düşmən zəfər çaldı.

¹⁰ Bütün sərvətini talamaq üçün
Düşmən əlini uzatdı.
Göz önündəcə millətlər,
İcmana girməsini qadağan etdiyin
ümmətlər
Onun müqəddəs məkanına soxuldu.

¹¹ Oranın bütün xalqı zarıyır, çörək
axtarır,
Canlarını taqətə gətirmək üçün
Sərvətlərinin əvəzinə azuqə alır.
«Ya Rəbb, indi bax, halımı gör,
Bir səfilə dönmüşəm».

¹² Ey yoldan keçənlərin hamısı,
Bu iş sizin üçün boşdurmu?
Baxın dərdimə, bunun kimisi varmı,
Mənim başıma gətirilən dərd başqasında
olarmı?
Rəbb qəzəbdən alovlananda
Bu dərdi başıma tökdü.

¹³ Yuxarıdan od göndərdi,
Sümüklərimədək bu odu yeritdi.
Ayaqlarım üçün tor qurdu,
Məni geri qaytardı.
Gün boyu məni yalnız qoydu, taqətdən
saldı.

¹⁴ Xudavənd günahlarımı mənə
boyunduruq etdi,
Əli ilə bir-birinə hördü,
Onları boynuma keçirdi,
Taqətimi tükəndirdi.
Məni qarşısında dura bilmədiyim
İnsanlara təslim etdi.

¹⁵ Məni müdafiə edən cəngavərlər vardı,
Hamısı Xudavənd tərəfindən atıldı.
Mənə qarşı bir ordu göndərdi,
Seçmə igidlərimi qırıb tapdalatdı.
Bakirə Yəhuda qızını üzümsıxanda əzdi.

¹⁶ Bunlar üçün ağlayıram,
Gözlərimdən yaş axır.
Təsəlli verən məndən uzaqdır,
Məni dirçəldən uzaqdır.
Övladlarım yalnız qalıb,
Çünki düşmən zəfər çalıb.

¹⁷ Sion əl açıb,
Amma ona təsəlli verən yoxdur.
Rəbb Yaqub nəslinə qarşı bu əmrini
verib:
«Qoy qonşuları onun düşməni olsun,
Çünki Yerusəlim onlar üçün murdar
əskiyə çevrilib».

¹⁸ Rəbb adildir, mən isə əmrinə qarşı
çıxdım,
Ey bütün xalqlar, siz mənə qulaq asın!
Mənim çəkdiyim bu dərdə baxın,
Bakirə qızlarım, igidlərim sürgünə gedib.

¹⁹ Müttəfiqlərimi çağırdım,
Lakin məni aldatdılar,
Kahinlərim, ağsaqqallarım cana gəlmək
üçün
Yemək axtardılar,
Amma şəhərin içindəcə canlarını
tapşırdılar.

²⁰ Ya Rəbb, bax dara düşmüşəm,
Canım əzabdan yanır.
Çox asilik etmişəm,
Buna görə ürəyim üzülür.
Bayırdakı qılınc məni övladsız qoyur,
Ölüm evimi içəridən bəzəyir.

²¹ Necə ah-zar çəkdiyimi eşidiblər,
Amma mənə təsəlli verən yoxdur,
Düşmənlərim bu əziyyətimdən xəbər
tutdu,
Onlar başıma gələnlərə sevinir,
E'lan etdiyim günü yetir!
Qoy onlar mənim vəziyyətimə düşsün.

²² Etdikləri pislikləri yada sal,
Asiliyimə görə mənə etdiyini onlara da
et,
Çox ah-nalə çəkirəm,
Ürəyim taqətdən düşüb.

Yerusəlimin cəzası

2 ¹ Xudavənd Sion qızına qəzəblənərkən
Onu hər tərəfdən qara bulud aldı.
İsrailin əzəmətini göydən yerə tulladı,
Qəzəbləndiyi gün kətlini¹ xatirindən
çıxardı.

¹ 2:1 Kətil – burada Əhd sandığı ya da Sion dağı mənasında işlənir.

² Xudavənd aman vermədən
Yaqub nəslinin bütün məskənlərini
dağıtdı,
Qəzəbi ilə Yəhuda qızının qalalarını
yıxdı,
Səltənəti, başçıları yerlə yeksan etdi.

³ Qızğın qəzəbi ilə İsrailin qüvvəsini
kökündən kəsdi,
Düşmən önündə onun üstündən sağ əlini
götürdü.
Sanki Yaqub nəslini hər tərəfdən oda
saldı
Göndərdiyi atəşlə yandırır-yaxdı.

⁴ Düşmən kimi kamanının yayını dartdı,
Yağı kimi sağ əlini qaldırdı,
Gözə xoş görünənləri tamamilə öldürdü.
Qəzəbini Sion qızının çadırına alov kimi
tökdü.

⁵ Xudavənd İsraili uddu,
Onunla düşmən kimi rəftar etdi.
Bütün saraylarını yerlə yeksan etdi,
Qalalarını viran qoydu,
Yəhudanın fəryadını daha da artırdı.

⁶ Çardağını viranə bağlar tək qırır tökdü,
Görüş yerlərini xarabalığa çevirdi,
Rəbb Siona bayram və Şənbə günlərini
unutdurdu,
Qəzəbi ilə padşahını, kahinini atdı.

⁷ Xudavənd qurbangahını rədd etdi,
Müqəddəs məkanını tərək etdi.
Saraylarının sədlərini düşmən əlinə
keçirtirdi,
Onlar bayram günlərində olduğu kimi
Rəbbin mə'bədində haray qopardı.

⁸ Rəbb niyyət etdi ki,
Sion qızının divarlarını dağıtsın.
Ölçü ipini dartıb, dağıtmaq üçün ondan
əl çəkməyəcək.
Qala divarını, səddini, matəmə bürüyüb,
Hamısı qüvvələrini itirib.

⁹ Onun darvazalarını yerə batırdı,
Cəftələrini qırır atdı,
Padşahlarını, başçılarını
Yad millətlərin arasına saldı,
Qanuna əməl edilmir,

Artıq peyğəmbərlərinə Rəbdən görüntü
gəlmir.

¹⁰ Sion qızının ağsaqqalları susub-dinmir,
Onlar toz-torpaq içində əyləşib,
Başlarına toz töküüb, çul geyib,
Yerusəlimin bakirə qızları başlarını yerə
dikib.

¹¹ Ağlamaqdan gözlərimin nuru gedir,
Canım əzabdan yanır.
Əziz xalqım qırıldığına görə ürəyimdən
qan axır.
Çünki şəhər meydanlarındakı
Körpələrin, uşaqların huşu başından
çıxır.

¹² Şəhər meydanlarında yaralılar kimi
huşunu itirirlər,
Ana qucağında can verirlər.
Analarından soruşurlar:
«Hanı çörək, hanı şərəb?»

¹³ Ey Yerusəlim qızı, sənə nə deyim?
Səni kimlə müqayisə edim?
Ey bakirə Sion qızı, səni kimə bənzədim?
Bununla mən sənə təsəlli verə bilim?
Çünki yaran dəniz qədər dərinidir,
Sənə kim şəfa verə bilər?

¹⁴ Sənin üçün görülən görüntülər yalan
oldu,
Peyğəmbərlərin səni aldatdı.
Firavanlığını sənə qaytarmaq üçün
Təqsirlərini üzə çıxartmadılar,
Amma bu peyğəmbərlər səni azdırdı,
Sənin üçün yalandan görüntülər gördü.

¹⁵ Yoldan keçən bütün insanlar
Qarşında əl çalırlar,
Başlarını yelləyib səni fitə basırlar.
Yerusəlim qızına belə deyirlər:
«Bütün dünyanın gözəllik və sevinc
rəmzi olan şəhər budurmu?»

¹⁶ Bütün düşmənlərin səni ələ salır,
Fitə basır, diş qıcır, diş qıcır,
Deyirlər «onu udduq,
Bu günün həsrətini çəkdik, axır ki bunu
gördük».

¹⁷ Rəbb Öz iradəsini yerinə yetirdi,

Qədim zamanlarda əmr etdiyi sözü
həyata keçirdi.
Səni viran qoydu, aman vermədi,
Düşmənlərini sənin halına sevindirdi,
Yağlarını gücləndirdi.

¹⁸ Xalq Xudavəndə ürəkdən fəryad etdi,
Ey Sion qızının divarı!
Qoy gecə-gündüz sən gözlərindən sel
kimi yaş axsın,
Dincəlmə, aç gözlərini, yumulmasın.

¹⁹ Qalx, gecə fəryad etməyə,
Gecə növbələri başlayarkən
Xudavəndin hüzurunda qəlbini sular
kimi açıb tök.
Əllərini Ona aç, övladlarının sağ
qalmasını dilə,
Onlar hər tin başında acından huşunu
itirir.

²⁰ Ya Rəbb, indi bax, xalqının halını gör!
Kiminlə belə rəftar etmişən?
Analar uşaqlarını, əziz balalarını yəsin?
Kahinlər, peyğəmbərlər Xudavəndin
müqəddəs məkanındamı qətlə
yetirilsin?

²¹ Gənclər, qocalar toz-torpaqda,
küçələrdə yatır.
Bakirə qızlarım, igidlərim qılıncdan
keçirilir.
Qəzəbləndiyin gün onları qətlə
çatdırmısan,
Aman vermədən qırmısan.

²² Qorxduqlarımı hər yandan çağırımsan,
Elə bil bayrama də'vət etmişən.
Rəbbin qəzəb günündə qaçıb-qurtulan
olmadı,
Onların arasından sağ qalan olmadı,
Sevə-sevə övlad böyütmüşdüm,
Onları düşmənim həlak etdi.

Cəza və ümid

3 ¹ Allahın qəzəb dəyənəyindən
Mən əzab çəkirəm,
² O məni apardı,
İşıqda deyil, qaranlıqda gəzdirdi.
³ Bütün gün – dəfələrlə qaldırıldığı əli
Mənə qarşıdır.

⁴ Ətimi, dərimi çürütdü,

Sümüklərimi sındırdı.

⁵ Məni əzabla, cəfa ilə sarıdı,
Mühasirəyə saldı.

⁶ Çoxdan ölüb-gedənlər kimi
Məni zülmətdə yaşatdı.

⁷ Ətrafımı hər tərəfdən hasara aldı,
Məni zəncirləyib, qaça bilmirəm.

⁸ Fəryad edib mən imdad istəyərkən
O, duamın qarşısına sədd çəkdi.

⁹ Yonma daşlarla yollarımı kəsdi,
Onları dolaşdırdı.

¹⁰ Mənə ayı kimi pusqu düzəldir,
Gizlənilib aslan kimi məni güdür.

¹¹ Yoldan sürükləyib məni parçaladı,
Çarəsiz hala saldı.

¹² Kamanının yayını çəkdi,
Məni özü üçün bir hədəf etdi.

¹³ Çəkib oxdanından ox atdı,
Böyrəyimə sapladı.

¹⁴ Gün boyu xalqımın gülüş hədəfinə
döndüm,

Məzhəkəli nəğmə ilə məni ələ salırlar.

¹⁵ O, acı otlardan mənə doyunca yedirdi,
Yovşan suyunu içirdi.

¹⁶ Dişlərimi çınqılla qırdı,
Kül içində məni diz çökdürtdü.

¹⁷ Salamatlıqdan canımı uzaq etdi,
Yaxşılığı unuttum.

¹⁸ Dedim: «Üzərimdən əzəmətim getdi,
Rəbdən ümidim kəsildi».

¹⁹ Əzabımı və sərgərdanlığımı,
Acı yovşanı və zəhəri yada sal.

²⁰ Daim onları xatırlayıram,
Ona görə köksümdən ürəyim üzülür.

²¹ Amma bunları yada salarkən
Məndə ümid yaranır.

²² Rəbbin məhəbbətinə görə məhv
olmadıq,

Çünki mərhəməti tükənməzdir.

²³ Hər səhər bunlar təzələnilir,
Sənin sədaqətin böyükdür.

²⁴ Öz-özümə deyirəm: «Rəbb mənim
nəsibimdir»,

Ona görə Rəbbə ümid bəsləyirəm.

²⁵ Rəbb Ona güvənənlərə,

Onu axtaran könüllərə xeyirxahdır.

²⁶ Rəbbə ümid bəsləmək,
Sakitcə bizə qurtuluş verməsini
gözləmək nə yaxşıdır.

²⁷ Yaxşı olar ki, insan
Boyunduruğunu gənc yaşdan daşısın.

²⁸ Qoy susub tənha otursun,
Axı Rəbb boynuna boyunduruq salıb.

²⁹ Üzünü yerə sürtsün,
Bəlkə hələ ümid var.
³⁰ İzin versin, qoy sifətinə vursunlar,
Qoy ona doyunca böhtan atsınlar.

³¹ Çünki Xudavənd əbədilik
Bizi Özündən kənar etməz.

³² Qəm-qüسسə versə belə,
Bol məhəbbətinə görə rəhmə gələr.

³³ Çünki ürəkdən istəyərək bəşər
övladlarına əzab verməz,
Heç kimi kədərləndirməz.

³⁴ Dünyadakı bütün əsirlərin ayaq altında
əzilməsini,

³⁵ Haqq-Taalanın hüsurunda insanın
Öz haqlarından məhrum olmasını,

³⁶ İnsanın ədalətdən məhrum olmasını
Xudavənd heç görmürmü?

³⁷ Xudavənd fərman verməsə,
Kimin dediyi həyata keçər?

³⁸ Həm xeyir, həm də şər,
Haqq-Taalanın əmri ilə gələr.

³⁹ Öz günahının cəzasından
Sağ qalan insan niyə şikayətlənir?

⁴⁰ Qoy yollarımıza diqqətlə baxaq,
Rəbbə yenidən üz tutaq.

⁴¹ Göylərdəki Allaha əllərimizi,
Həm də ürəklərimizi açaq.

⁴² Deyək: «Biz günah və asilik etdik,
Bunu bizə bağışlamadın».

⁴³ Qəzəbə bürünmüşən, bizi tə'qib
etmişən,

Aman vermədən öldürmüşən.

⁴⁴ Özünə buludlardan örtük çəkdin,
Onların arasından dua keçmir.

⁴⁵ Xalqlar arasında
Bizi zibilə, tullantıya çevirmişən.

⁴⁶ Bütün düşmənlərimizin bizə qarşı

Ağızları açıldı.

⁴⁷ Dəhşət və çuxur,

Məhv və qırğın birlikdə başımıza gəldi.

⁴⁸ Qırılan əziz xalqıma görə
Gözlərimdən sel kimi yaş axdı.

⁴⁹ Dinmədən, dayanmadan

Gözlərimdən yaş axacaq,

⁵⁰ Rəbb göylərdən aşağıya baxana qədər,
Olanları görəne qədər.

⁵¹ Şəhərimdəki hər qızın taleyini
görəkən

Ürəyimi kədər bürüyür.

⁵² Nahaq yerə mənə düşmən olanlar

Məni quş tək ovladılar.

⁵³ Quyuya salıb məni öldürmək istədilər,
Daşqalaq etdilər.

⁵⁴ Sular başımdan aşdı,

Dedim: «Ömrüm sona çatdı».

⁵⁵ Ya Rəbb, ismini

O quyunun dibindən səslədim.

⁵⁶ «Qulağımı tıxama, fəryadımı dinlə»
deyərkən

Səsimi eşitdin.

⁵⁷ Səni çağıranda yanıma gəldin,

Mənə «qorxma» söylədin.

⁵⁸ Ey Xudavənd, mənim əməlimə baxdın,
Məni qurtardın.

⁵⁹ Ya Rəbb, başıma gətirdikləri şəri
gördün,

Bu iş barədə hökmünü ver.

⁶⁰ Mənə bəslədikləri kini,
Mənə qarşı qurulan fəndləri gördün.

⁶¹ Ya Rəbb, mənə etdikləri həqarəti
eşitdin,

Əleyhimə fənd qururlar.

⁶² Əleyhdarlarımla pıçılıtsını,

Gün boyu mənə qarşı mırıltısını eşitdin.

⁶³ Onların oturuşuna-duruşuna bax,
Onlara məzhəkə nəğməsi olmuşam.

⁶⁴ Ya Rəbb, onların əllərinin əməllərinə
görə

Əvəzini verəcəksən.

⁶⁵ Onların qəlbini inadkar et,

Qoy lə'nətin onların üstünə gəlsin.

⁶⁶ Ya Rəbb, qəzəbinlə onları qov,

Səma altından məhv edib at!

Dağılmış Yerusəlim

- 4** ¹ Qızıl necə də tutqunlaşdı,
Saf qızıl parıltıdan düşdü.
Müqəddəs daşlar
Hər küçə başına dağılmışlar.
- ² Sion övladları tərəziyə qoyulanda
Saf qızıldan da qiymətli idi.
İndi isə onlar saxsı qablara oxşadı,
Dulusçunun əl işinə bərabər olublar.
- ³ Çaqqallar belə, balalarına əmcək verir,
Onları əmizdirir.
Əziz xalqım isə insafi atır,
Səhra dəvəquşularına oxşayır.
- ⁴ Südəmər körpənin dili
Susuzluqdan damağına yapışır.
Uşaqlar yemək istəyir, verən yoxdur.
- ⁵ Onlar ən ləziz yeməkləri yeyirdi,
İndi onlar küçələrdə ölür.
Onlar al rəngli paltar geyib böyüyərdilər,
İndi isə zibilliyə bürünürlər.
- ⁶ Axı əziz xalqımın təqsiri
Sodomun günahını keçdi,
Bu şəhər əl toxunmadan
Bir andaca yerlə yeksan oldu.
- ⁷ Yerusəlimin başçıları qardan da təmiz
idi,
Süddən də bəyaz idi,
Vücutları qıpqırmızı yaqut kimi idi,
Zahirən göy yaquta bənzəyirdi.
- ⁸ İndisə üzləri kömür kimi qaralıb,
Küçələrdə heç birini tanımaq olmur,
Onlar cılızlaşaraq bir sümük, bir də dəri,
qalıb,
Ağac kimi quruyub.
- ⁹ Bu aclığın qurbanındansa
Qılınc qurbanı olan bəxtiyardır.
Zəminin məhsulundan məhrum
olmuşdular,
Əriyən canlarında can qalmayıb.
- ¹⁰ Hətta ən qəlbiyumşaq qadınlar

- Öz əlləri ilə balalarını bişirirdi.
Əziz xalqım qırılarkən
Balalarının ətini yeyirdi.
- ¹¹ Rəbb hiddətini boşaltdı,
Qızğın qəzəbini yağdırdı,
Sionda alovunu alışırdı,
Onu təməlinədək yandırır-yaxdı.
- ¹² Dünyada heç bir padşah inanmazdı ki,
Yerusəlimin darvazalarından keçib
Yağılar və düşmənlər
Bu şəhəri zəbt edə.
- ¹³ Bu iş şəhərdə salehlərin qanının
tökülməsi
Peyğəmbərlərin günahları, kahinlərin
təqsirləri üzündən oldu,
- ¹⁴ Kor kimi küçələrdə dolanırdılar,
Qanla murdar oldular,
Onların libaslarına belə,
Kimsə toxuna bilməz.
- ¹⁵ İnsanlar onlara qışqırır: «Ey murdarlar,
rədd olun!
İtilin buradan, bizə dəyməyin, rədd
olun!»
Onlar qaçqın, sərgərdan dolanarkən
Başqa millətlər deyir: «Bunlar burada
qalmasın!»
- ¹⁶ Rəbb onları pərən-pərən saldı,
Onlara yenidən baxmaz,
O daha kahinlərə hörmət etmir,
Ağsaqqallara xeyirxahlıq göstərmir.
- ¹⁷ Hər an boş yerə yardım gözləməkdən
Gözlərimiz taqətdən düşdü,
Bizi qurtara bilməyən milləti
Hey gözlədik, gəlmədi.
- ¹⁸ Ardımızca düşmən düşüb,
Küçələrdə gəzə bilmirik.
Sonumuz çatdı, günlərimiz bitdi,
Aqibətimiz sona yetdi.
- ¹⁹ Bizi tə'qib edənlər
Göylərdəki qartallardan sür'ətlidirlər,
Dağlarda ardımızca düşdülər,
Pusqu qurub səhrada gözlədilər.

4:6 – Yar. 19:24

4:10 – Qanun. 28:57; Yez. 5:10

²⁰ Rəbbin məsh etdiyi, həyatımızın nəfəsi
Onların xəndəklərində yaxalandı,
Halbuki deyirdik: «Onun kölgəsində
Millətlərin içində yaşayacağıq».

²¹ Ey Us ölkəsində yaşayan Edom xalqı,
Sevin, fərəhlən!
Sən də bu kasadan içəcəksən,
Sərxoş olub, çılpaq qalacaqsan.

²² Ey Sion qızı, təqsirinin cəzası sona
çatdı,
Rəbb səni bir daha sürgünə
göndərməyəcək,
Ey Edom xalqı, təqsirini cəzasına
çatdıracaq,
Günahlarını meydana çıxaracaq.

Mərhəmət duası

5 ¹ Ya Rəbb, başımıza gələni yada sal
Gör bu xəcalətimizi, buna nəzər sal.
² İrs torpağımız yadellilərin əlinə keçib,
Evlərimiz əcnəbilərə verilib.
³ Atalarımız öldü, yetim qaldıq,
Analarımız dul qaldı.
⁴ Suyumuzu pulla alıb içirik,
Pulla odun almağa məcburuq.
⁵ Bizi qovub başımızdan basırlar,
Yorulmuşuq, bizi rahat qoymurlar.
⁶ Doyunca çörək yemək üçün
Misirə, Aşşura əl açmışıq.
⁷ Ata-babalarımız günah işlədərək keçib-
getdi,
Təqsirlərinin cəzası üstümüzə yükləndi.
⁸ Qullar bizə hökmran olub,
Bizi onların əlindən qurtaran yoxdur.
⁹ Çöldəki qılınca görə,
Canımız bahasına çörək qazanırıq.
¹⁰ Aclıq bizi yandırır-yaxdığına görə
Dərimiz qaralıb, kürəyə bənzəyir.
¹¹ Sionda qadınlar,
Yəhuda şəhərlərindəki bakirə qızlar
zorlanır.
¹² Başçılar əllərindən asılıb,
Ağsaqqallar hörmətdən düşüb.
¹³ Məcburiyyət qarşısında cavanlar əl
dəyirmanını çəkir,
Oğlanlar odun yükləri altında səndələyir.
¹⁴ Şəhər darvazasında ağsaqqallar
oturur,
Gənclər çalğı alətlərində çalmır.
¹⁵ Ürəyimizdən şadlıq çəkilib,
Oyunlarımız yasa çevrilib.

¹⁶ Başımızın tacı düşüb,
Vay halımıza! Çünki günah işlətmişik.

¹⁷ Buna görə ürəklərimiz çəkilib,
Gözlərimiz qaralıb,

¹⁸ Çünki Sion dağı viran qalıb,
Üstündə tülkülər gəzib-dolanır.

¹⁹ Sən isə, ya Rəbb, əbədi hökmransan,
Nəsildən-nəslə qədər taxtında
oturacaqsan.

²⁰ Uzun zamandan bəri niyə bizi bu
qədər tərk etmişən?
Niyə bizi bu qədər uzun müddətə tərk
etmişən?

²¹ Ya Rəbb, bizi Özünə qaytar,
Təzədən əvvəlki günlərimizə qayıdaq!

²² Yoxsa hüzurundan bizi tamamilə
atmısan,
Bizə qarşı hədsiz qəzəblənmişən?